

Interview met parochievicaris Willy Rekveld

In het kader van zijn 25-jarig priesterjubileum op 25 september 2024. Dit vieren we op zondag 29 september in de H. Maria Geboortekerk om 10.30 uur, met aansluitend receptie bij Café Heijdemann aan de Smalmaatstraat 55 in Losser.

=====

Verbondenheid in liefde

Parochievicaris Willy Rekveld is sinds september 2013 werkzaam binnen de RK parochies Zuidoost Twente: parochie Maria Vlucht Losser, Jacobus de Meerderde Enschede en de Franciscusparochie Haaksbergen. Op 25 september a.s. is zijn 25-jarig priesterjubileum, dat hij met vele parochianen hoopt te vieren op zondag 29 september in de Maria Geboortekerk in Losser. Thema van de viering: Verbondenheid in liefde. We zochten hem op om zijn verhaal te horen!

De jonge jaren

Als kind groeide pastor Rekveld op in Heeten en Lettele in een katholiek gezin. Hij vertelt: “Ik werd al jong actief in de kerk: na mijn eerste H. Communie als misdienaar en later als acoliet. Ik ging zingen bij het herenkoor, was cantor in de vroegmis en werd lid van het parochiebestuur. Vervolgens ging ik catechese geven aan eerste communicanten en vormelingen”. Naast dit alles was hij leider en scheidsrechter van het plaatselijke voetbalelftal en stond achter de knoppen als dj in de discotheek, bij feesten en partijen en de carnavalsvereniging.

Een werkzaam leven

“Ik werkte 25 jaar als metselaar in de bouw, maar door mijn werk voor de kerk, vooral nadat ik ook avondwakes ging verzorgen, wist ik me meer en meer geroepen tot het priesterschap”. Dat werd versterkt door zijn eerste avondwake voor een jongen van 16, die was verongelukt en die hij goed kende. Die avondwake en de troost die dat nabestaanden gaf, maakten veel indruk. De keuze om priester te worden ging echter niet zonder slag of stoot. Hij vond het moeilijk en heeft er menig nachtje over moeten slapen.

Van steiger tot altaar

Inmiddels was pastor Rekveld 40 jaar, tijd om te weten wat je wilt. Hij koos voor het priesterschap en voltooide in Bovendonk zijn opleiding met een stage en een scriptie over het belang van catechese bij kerkopbouw. Trots vertelt hij: “Naast catechese is het vooral de liturgie die mij aantrekt in het werk. Daar ben ik ook goed in en ik spreek altijd uit het hart”. Spreken over Jezus’ woorden en boodschap is hem dan ook op het lijf geschreven. Zó klom hij op van steiger tot altaar en had hij geen troffel meer nodig. Hij koos ervoor zelf het cement in de samenleving te zijn!

25 jaar priester

Op 25 september 1999 werd hij priester gewijd door kardinaal Simonis. Na zijn priesterwijding werd hij benoemd als pastor in wat nu de Heilige Geestparochie is: de zes parochies in Zuidwest Twente, gevormd door de kerken van Beckum, Bentelo, Delden, Goor, Hengevelde en St. Isidorushoeve.

Vervolgens werd hij in september 2004 benoemd tot pastoor in de regio IJsselvallei en in 2010 tot pastoor van de HH. Franciscus en Claraparochie, waar hij met een koets werd binnengehaald. Pastor Rekveld relativeert lachend: “Gun het volk brood en spelen”. Daar heeft hij in Twello gewoond en heel graag gewerkt tot zijn verhuizing naar Overdinkel.

Leuk detail: pastoor Daggenvoorde volgde hem op in de Franciscus en Clara Parochie in Twello, die sinds enkele jaren is samengevoegd met Apeldoorn en sindsdien de Franciscusparochie heet.

Werken in Twente

Pastor Rekveld mocht bij zijn komst in Overdinkel meteen de 101^e Gerardus Majella bedevaart leiden, dit jaar dus alweer voor de 12^e keer. Hij waardeert de inzet van de vrijwilligers: “Waar een klein dorp groot in is! Maar helaas zijn van de 150 vrijwilligers die er toen waren nog maar iets meer dan 50 over. Vrijwilligers zijn heel belangrijk, maar steeds moeilijker te vinden. Gelukkig zijn er wel lichtpuntjes, zoals het groeiende acolietencorps in Enschede en het toenemende aantal jongeren dat zich laat dopen en vormen”.

“Het is jammer dat je als priester niet echt meer een plattelandspastoor kunt zijn, die al zijn parochianen met hun wel en wee kent”, vertelt hij. “En wat goed gaat wordt snel vergeten. Maar we moeten mensen die bang zijn de hand reiken en niet laten verdrinken. Daarom moeten we de handen steeds meer ineenslaan om de boodschap van Jezus te blijven verkondigen”.

Verbondenheid in liefde

“Veel kerken sluiten de deuren. Maar uiteindelijk gaat het om de levende stenen, gevestigd op die Ene levende steen, Jezus Christus. Die boodschap wil ik blijven verkondigen”, benadrukt pastor Rekvelde. “Dat is een boodschap van liefde en daarom is het thema van mijn jubileumviering ‘Verbondenheid in liefde’”.

En hij vervolgt: “Kerken zijn weliswaar gezichtsbepalend voor dorpen en steden, maar uiteindelijk is wat we **vieren** bepalend. Mensen moeten steeds meer als brood zijn voor elkaar. Als je dat ‘brood’ weet te delen, zal de geloofsgemeenschap groeien”.

Cement tussen de mensen

“We werken als drie parochies steeds meer samen”, aldus pastor Rekvelde. Daarom zijn zangers van alle koren, lectors en acolieten uit de parochies Zuidoost Twente uitgenodigd bij zijn jubileumviering: “Wie zingen wil, die zingt, wie dienen wil, die dient. Dat bevordert de verbinding tussen iedereen. Die saamhorigheid en de liefde van Christus moet het cement tussen de mensen zijn en blijven.”

Over 1,5 jaar zal pastor Rekvelde zijn ontslag aanbieden, dan is hij 75. Maar als pastor emeritus en in goede gezondheid wil hij nog blijven vieren zolang hij kan. Want, om met een tegeltje te eindigen: “Tijd hebben voor iemand is de meest elementaire vorm van liefhebben”.

Rietie Kenter en Hetty Mulder